

Stil

Minimalisme

Kynisk realisme; ikke-fiktionerede replikker (klicheer), implikation

Tomme pladser: det er snarere det, der ikke siges, end det der siges, der er det vigtige

Hemingwaysk isbjergsteknik: toppen af isbjerget

»Hvis en prosaist ved tilstrækkeligt om det emne, han skriver om, kan han udelade visse ting, som han meget vel ved, og læseren vil alligevel, hvis skribenten er sanddru nok, få den samme stærke følelse af disse ting, som hvis kun forfatteren havde indført dem i sin bog. Den værdighed og majestæt der præger et isbjerg, skyldes, at kun en ottendedel af det, løfter sig over vandet.«

- Ernst Hemingway i »Døden kommer om eftermiddagen«

Personer

Jane
Tine
Moren
Damerne på færgen
Hr. og Fru Lund
Bo
Martin

Forløb

Kongeledet
Færgeland
Vores mor
Danmark-Tyskland

Cyklisk tid
Gentagelsens kronotop

Symboler

Lyserøde støvler/træsko
Færgen, »Naaede de Færgen?« - Johannes V. Jensen, skæbnemøde
Tog i stykker, sygdom på hotel, lukket spisested
Hul i færgen
Næstved
Frikadeller
Gyngestol (er gået i stykker)
Uret på færgen
Dufte
Skoleklokken
Silo
Læser Becker og Tove Ditlevsen
Rejsen

Tema

Grænsen til sammenbrud
Hverdagens trivialitet som styrende mekanisme:
»Det kan godt være, at folks liv udefra kan se enormt interessante ud. Men det er da trivielt, for fanden. Og jeg synes, der er noget meget flot i at affinde sig med det trivielle.« - Helle Helle

Sproget som trivialitet og som styrende
Skæbnen? Få det bedste ud af tilværelsen i de ramme man lever i
Tilværelsens skrøbelighed
At leve med døden

Uddrag

26: »Hvorfor er vores liv altid sådan?«

34: »Det er typisk os.«

52: »I har vel heller ikke noget at lave derovre?«

63: »I dag gider vi ingenting«

72: »Så er det mandag«

78: »Nårh« - »Så det.«. »På den igen, som vi siger«

87: »Du har hvide strømper på«. »Så kan vi få med hjem, Marie«

96: »Nogle gange er du lidt for meget Tine. Folk går og ryster på hovedet af dig.«. »Så har de da noget at lave. Det er ikke alle, der er så heldige.«

109: »I dag var der ikke nogen, der løb rundt på den måde bortset fra Peter Hansen ude på Bindernæs, men det havde jo sin årsag, hans kone ville åbne en systue nu, det kunne man da ikke fortænke hende i.«

111: »Normalt ville jeg have smidt mig på sofaen, men det føltes upassende den aften, og Tine måtte have det på samme måde, for hun kom også ind og satte sig ret op og ned.«

122: »Bo er begyndt at ryge, sagde Fru Lund. - Det virker så beroligende.«. »Det var da dejligt.«

137: »Du har jo aldrig prøvet en skid.«. »Så snakker vi ikke mere om det«

174: »jeg krydsede græsplænen mellem kirken og skolen og derefter vejbanen mellem skolen og Kongeledet«

175:

Døren til vores lejlighed var ulåst. Jeg stod med Tines net i hånden og kiggede ind. Gyngestolen var kommet på højkant i stuen. Jeg gik ind og satte mig med nettet i skødet. Jeg havde stadig Tines lyserøde støvler på. Jeg gyngede frem og tilbage. Jeg kiggede hele tiden på støvlerne. Jeg gyngede og gyngede. Jeg mere jeg gyngede, des mere var jeg ikke mig selv.

Det var mig, der var Tine.

Det var mig, der var vores mor.

Det er rigtigt nok. Der var ikke andre.